

6. On suuri sun rantas autius

1. On suuri sun rantas autius, sitä sentään ikä- voin, mifen
 2. Joku yksi- nainen, eksynyt, joka vilua vaike- toi, jok' on
 3. Sun harma- iata aalto as olen kat-sonut kyne- lein, ensi

villisor- san valitus soi kaisli- kossa öin.
 kaisli- leas- sa kervellyt, eik' emoa löytää vai. 2. Joku
 surunsa itkenyt rannallas' mun on oma nuoruu- tein. 3. Sun

4. On syvään sun kuvasi painunut, ja sitä ikävöin.
 Olen villisorsa kuunnellut mä siellä monin öin.

aufgeschrieben von Jukka Kuoppamäki